

Dos. Article 6, apartat 1.

«Els tribunals econòmics administratius regionals i locals coneixen:

a) En única instància, de les reclamacions que s'interposen contra els actes administratius que dicten els òrgans perifèrics de l'Administració General de l'Estat, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat i els òrgans de l'Administració de les comunitats autònomes no compresos en el punt a) de l'article anterior, quan la quantitat de la reclamació és igual o inferior al valor que es fixa reglamentàriament.

b) En primera instància, de les reclamacions que s'interposen contra els actes administratius que dicten els òrgans esmentats en el paràgraf anterior, quan la quantitat de la reclamació és superior al valor que es fixa reglamentàriament.»

Disposició final tercera. *Quantitat en les reclamacions economicoadministratives.*

Amb efectes per a les reclamacions economicoadministratives que s'interposin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les quantitats a què es refereixen els punts a) i b) de l'apartat 2 de l'article 10 del Reial decret 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, queden fixades en 25.000.000 pesetes i 300.000.000 de pessetes, respectivament.

Disposició final quarta. *Compte corrent tributari.*

En un termini de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern, mitjançant un reial decret, ha de regular un sistema de compte corrent tributari per tal d'aconseguir una major eficàcia en la compensació de deutes i crèdits tributaris.

Disposició final cinquena. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final sisena.

Disposició final sisena.

L'article 15 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, queda redactat de la manera següent:

«1. Les infraccions administratives de contraban prescriuen en el termini de quatre anys a comptar del dia de la seva comissió.

2. Les sancions imposades per infraccions administratives de contraban prescriuen en el termini de quatre anys a comptar de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.»

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entrarà en vigor en el termini vint dies de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El que disposa l'article 24 d'aquesta Llei, la nova redacció de l'article 64 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i la nova redacció de l'ar-

ticle 15 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, entraran en vigor l'1 de gener de 1999.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de febrer de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

4769 REIAL DECRET LLEI 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació. («BOE» 51, de 28-2-1998.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'evolució constant de les telecomunicacions fa necessari el desenvolupament d'un nou marc legislatiu en matèria d'infraestructures comunes per a l'accés als serveis de telecomunicació que, des de la perspectiva de la lliure competència, permeti dotar els edificis d'instal·lacions suficients per atendre els serveis creats amb posteritat a la Llei 49/1966, de 23 de juliol, sobre antenes col·lectives, com són els de televisió per satèl·lit i telecomunicacions per cable. Igualment, s'han de planificar les infraestructures de manera que es puguin adaptar als serveis que s'implantin en el futur, les normes reguladores dels quals ja han estat adoptades al si de la Unió Europea.

Les tecnologies disponibles actualment han ampliat notablement l'oferta de programes de televisió i radiodifusió sonora i d'altres serveis de telecomunicació, i cal instrumentar mitjans perquè els propietaris de pisos o locals subjectes al règim de propietat horitzontal i els arrendataris de tot un edifici o d'una part puguin accedir a aquestes ofertes, i evitar així la proliferació de sistemes individuals i cablatges exteriors en les noves construccions, que afectarien negativament l'estètica dels edificis. D'altra banda, es fa necessari facilitar, al si de les comunitats de propietaris, els mecanismes legals per a la implantació d'aquests sistemes que permetin la prestació dels nous serveis i la introducció de les noves tecnologies.

La urgència en l'aprovació d'aquesta norma deriva, precisament, de la necessitat de dotar els usuaris, en un moment en què es fa palesa la ràpida diversificació de l'oferta en els serveis de telecomunicacions, dels mitjans jurídics que garanteixin l'efectivitat del dret a optar entre els diversos serveis. A més, hi ha la voluntat de superar, amb l'agilitat que requereix el desenvolupament tecnològic i la diversitat de les empreses que presten els serveis concurrents en el mercat, les traves perquè les empreses puguin actuar-hi en condicions d'igualtat. És imprescindible que tots els operadors tinguin les mateixes oportunitats d'accés als usuaris com a clients potencials dels seus serveis.

A més, la urgència de la norma deriva de la necessitat de facilitar, sense dilació, als usuaris els serveis de telecomunicacions, tant de radiodifusió i televisió com interactius, l'eficàcia de l'article 20.1.d) de la Constitució, de manera que puguin escollir entre els diversos mitjans que els proporcionin informació. Cal suprimir tots els obstacles que puguin dificultar la recepció d'informació plural i, a més, permetre que els ciutadans es puguin beneficiar, de manera immediata, dels nous serveis de telecomunicacions que se'ls ofereixin.

Reconeixent la complexitat de la regulació necessària per aconseguir aquest doble objectiu, la finalitat d'aquest Reial decret llei és únicament establir el marc jurídic que garanteixi als copropietaris dels edificis en règim de propietat horitzontal i, si s'escau, als arrendataris, l'accés als serveis de telecomunicació.

El títol prevalent que estableix la competència de l'Estat per dictar el Reial decret llei és el que preveu l'article 149.1.21 de la Constitució espanyola, que atorga a l'Estat la competència de regular el règim jurídic de les telecomunicacions. A més, aquest Reial decret llei afecta el marc jurídic que estableix la Llei 49/1960, de 21 de juliol, de propietat horitzontal, perquè regula els drets i les obligacions dels copropietaris d'edificis subjectes a aquesta Llei i, per tant, també es dicta en l'exercici de la competència estatal en matèria de legislació civil a què es refereix l'article 149.1.8 de la Constitució.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, amb la deliberació prèvia de la reunió del Consell de Ministres de 27 de febrer de 1998 i en ús de l'autorització que em concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i definició.*

1. L'objecte d'aquest Reial decret llei és establir el règim jurídic de les infraestructures comunes d'accés als serveis de telecomunicació en l'interior dels edificis i reconèixer el dret dels seus copropietaris en règim de propietat horitzontal i, si s'escau, dels arrendataris de tot un edifici o d'una part dels edificis a instal·lar aquestes infraestructures, a connectar-s'hi o a adaptar les que ja hi hagi.

2. A l'efecte d'aquest Reial decret llei, s'entén per infraestructura comuna d'accés a serveis de telecomunicació la que ja hi hagi o s'instal·li en els edificis per complir, com a mínim, les funcions següents:

a) La captació i l'adaptació dels senyals de radiodifusió sonora i televisió terrenal, i la seva distribució fins a punts de connexió situats als habitatges o locals de l'edifici, i la distribució dels senyals de televisió i radiodifusió sonora per satèl·lit fins a aquests punts de connexió. Els senyals de radiodifusió sonora i de televisió terrenal susceptibles de ser captats, adaptats i distribuïts són els que difonen, dins l'àmbit territorial corresponent, les entitats habilitades.

b) Proporcionar l'accés al servei telefònic bàsic i al servei de telecomunicacions per cable mitjançant la infraestructura necessària que permeti la connexió dels habitatges o locals de l'edifici a les xarxes dels operadors habilitats.

3. També es considera infraestructura comuna d'accés als serveis de telecomunicació la que, tot i no complir inicialment les funcions que indica l'apartat anterior, hagi estat adaptada per complir-les. L'adaptació es pot dur a terme, en la mesura que sigui indispensable, mitjançant la construcció d'una infraestructura addicional a la preexistent.

4. Els conceptes que no defineix expressament aquest Reial decret llei tenen el significat que els atribueix la legislació en matèria de telecomunicacions i, suplementàriament, el Reglament de radiocomunicacions annex al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Les normes que estableix aquest Reial decret llei s'apliquen:

a) A tots els edificis d'ús residencial o no, siguin de nova construcció o no, que s'hagin acollit al règim

de propietat horitzontal que regula la Llei 49/1960, de 21 de juliol, de propietat horitzontal, o que s'hi hagin d'acollir.

b) Als edificis que, totalment o en part, hagin estat o siguin objecte d'arrendament per un termini superior a un any, llevat dels que tinguin un sol habitatge.

Article 3. *Instal·lació obligatòria de les infraestructures que regula aquest Reial decret llei en els edificis de nova construcció.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no es concedirà l'autorització per construir o rehabilitar de manera integral cap edifici dels que esmenta l'article 2 si al projecte arquitectònic corresponent no s'uneix el que preveu la instal·lació d'una infraestructura comuna pròpia. Aquesta infraestructura ha de tenir les condicions tècniques adequades per complir, almenys, les funcions que indica l'article 1.2 d'aquest Reial decret llei, sens perjudici del que determinen les normes que, en cada moment, es dictin en el seu desplegament.

2. Els edificis compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei i que s'hagin acabat de construir vuit mesos després de la seva entrada en vigor han de tenir les infraestructures comunes d'accés als serveis de telecomunicació que preveu l'article 1.2, i han d'estar subjectes a les previsions que estableix l'article esmentat.

3. Les despeses necessàries per instal·lar les infraestructures que aquest Reial decret llei regula han d'estar incloses en el cost total de la construcció.

Article 4. *Instal·lació de la infraestructura en els edificis ja construïts.*

1. Quan la comunitat de propietaris o el propietari d'un edifici, inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei, que s'hagi acabat, o que s'acabi abans que hagin transcorregut vuit mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, decideixin instal·lar una infraestructura comuna d'accés als serveis de telecomunicació o adaptar la que ja hi hagi, ho han de notificar per escrit als propietaris dels pisos o locals o, si s'escau, als arrendataris, com a mínim dos mesos abans de la data del començament de les obres per a la instal·lació o l'adaptació. Respecte de la comunitat de propietaris, cal que l'acord sigui aprovat, en junta de propietaris, per un terç dels membres que la integren i que representin, al seu torn, un terç de les quotes de participació en els elements comuns.

2. En cas que la decisió d'instal·lar la infraestructura comuna d'accés als serveis de telecomunicació, o d'adaptar la que ja hi hagi, s'adopti sense el consentiment del propietari o, si s'escau, de l'arrendatari d'un pis o d'un local, la comunitat de propietaris o, si s'escau, el propietari no poden fer-hi repercutir el cost de la infraestructura. No obstant això, si després els arrendataris sol·liciten accedir als serveis de telecomunicacions el subministrament dels quals requereix aprofitar les noves infraestructures o adaptar les preexistents, se'ls pot autoritzar que ho facin, sempre que abonin l'import corresponent, degudament actualitzat, amb l'interès legal corresponent.

3. Quan el propietari d'un edifici, o d'una part, vulgui fer la repercussió del cost de la nova infraestructura o de l'adaptació de la preexistent en els arrendataris ho pot fer des del mes següent a aquell en què es dugui a terme, en la quantitat i la proporció que preveu l'article 19 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.

Tanmateix, si els que sol·liciten la instal·lació o l'adaptació de la infraestructura al propietari són els arrendataris, d'acord amb el que preveu aquest Reial decret llei, les despeses són a càrrec d'aquests arrendataris. Si és així, en finalitzar l'arrendament, la infraestructura instal·lada o adaptada resta a l'edifici a disposició del seu propietari.

Article 5. *Conservació de la infraestructura.*

1. Respecte de la comunitat de propietaris, s'aplica el que preveu l'article 10 de la Llei 49/1960, de 21 de juliol, sobre propietat horitzontal, pel que fa al manteniment dels elements, les pertinences i els serveis comuns.

2. Pel que fa a la conservació de les infraestructures en edificis arrendats, s'aplica l'article 21 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, llevat que siguin els arrendataris els que hagin sol·licitat la instal·lació; en aquest cas, les despeses que es produeixin són a càrrec dels arrendataris.

Article 6. *Obligació d'instal·lar la infraestructura.*

1. És obligatori instal·lar la infraestructura que regula aquest Reial decret llei en els edificis acabats abans de la seva entrada en vigor o que s'acabin en el termini de vuit mesos des de la seva entrada en vigor, si es dona alguna de les circumstàncies següents:

a) Que el nombre d'antenes instal·lades, individuals o col·lectives, per a la prestació dels serveis que preveu l'article 1.2 sigui superior a un terç del nombre d'habitatges i locals. En aquest cas, les antenes han de ser substituïdes, dins els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, per una infraestructura comuna d'accés als serveis de telecomunicacions. Si se supera aquest límit després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el termini de sis mesos es compta des del dia en què es produeix aquesta circumstància.

El cost de la infraestructura, de la seva instal·lació i de la retirada de la preexistent és a càrrec dels que hagin instal·lat les antenes per a la recepció dels serveis, sens perjudici que, si se'n beneficia algun altre propietari de pis o local o, si s'escau, algun arrendatari de l'edifici, aquests hagin de participar en el pagament del seu cost en la proporció que els correspongui.

b) Que l'Administració competent, d'acord amb la normativa vigent aplicable, consideri perillosa o antieconòmica la col·locació d'antenes individuals en un edifici. En aquest cas, els qui vulguin rebre els serveis a què es refereix l'article 1.2 d'aquest Reial decret llei han de sufragar el cost de la instal·lació de la infraestructura, sens perjudici de repercutir en els propietaris dels altres pisos o locals o, si s'escau, en els arrendataris l'import de la inversió, en la proporció corresponent, si aquests sol·liciten fer servir aquesta instal·lació.

2. Aquesta infraestructura no s'ha d'instal·lar en els edificis construïts que no compleixin les condicions per aguantar-la, d'acord amb l'informe que emeti en aquest sentit l'Administració competent.

Article 7. *Consideració de la nova infraestructura i retirada de la preexistent.*

1. En cas que es faci la instal·lació d'una infraestructura perquè es dona alguna de les causes que preveuen els articles precedents, aquesta infraestructura passa a formar part de l'edifici com a element comú.

La infraestructura instal·lada ha de complir totes les especificacions tècniques de qualitat i seguretat que exigeix la normativa vigent sobre construcció i, en especial, la reguladora de la compatibilitat d'aquestes instal·lacions amb les de subministrament d'aigua, gas i electricitat.

2. Una vegada finalitzada la instal·lació de la infraestructura i comprovat que permet la recepció dels serveis per als quals ha estat instal·lada, la comunitat de propietaris ha de retirar els elements dels sistemes individuals de telecomunicació per a la recepció d'aquests mateixos serveis. La retirada s'ha de fer en presència dels propietaris d'aquests sistemes, si ho sol·liciten.

Article 8. *Garantia de continuïtat en la recepció dels serveis.*

La comunitat de propietaris o, si s'escau, el propietari de l'edifici han de prendre les mesures oportunes per assegurar als que tinguin instal·lacions individuals la utilització normal d'aquestes instal·lacions durant la construcció de la nova infraestructura i mentre no funcioni perfectament. La mateixa regla s'aplica en cas que es produeixi l'adaptació de la infraestructura preexistent al que estableix l'article 1 d'aquest Reial decret llei.

Article 9. *Dret dels copropietaris o arrendataris a accedir als serveis i garantia del possible ús compartit de la infraestructura.*

1. Els copropietaris d'un edifici en règim de propietat horitzontal o, si s'escau, els arrendataris tenen dret a accedir als serveis de telecomunicacions diferents dels que indica l'article 1.2, per mitjà de la instal·lació comuna feta d'acord amb aquest Reial decret llei, si tècnicament es pot adaptar, o a través de sistemes individuals.

Igualment, qualsevol copropietari d'un edifici en règim de propietat horitzontal o, si s'escau, qualsevol arrendatari de tot un edifici o d'una part tenen dret, a càrrec seu i en cas que no hi hagi una infraestructura comuna, a instal·lar-la. També poden fer l'adaptació de la infraestructura ja existent en l'edifici al que estableix l'article 1.2 d'aquest Reial decret llei.

Per dur a terme el que preveu aquest article, els copropietaris o els arrendataris es poden aprofitar no solament dels elements privats, sinó també dels comuns dels immobles, sempre que no menyscabin la infraestructura que hi ha en els edificis i no interfereixin ni modifiquin els senyals corresponents als serveis que prèviament hagin contractat altres usuaris.

2. En els casos que estableix l'apartat anterior, si el propietari d'un pis o local o, si s'escau, un arrendatari volen rebre la prestació d'un servei de telecomunicació al qual es pot accedir a través d'una infraestructura determinada, ho han de comunicar al president de la comunitat de propietaris o, si s'escau, al propietari de l'edifici, abans d'iniciar les obres amb aquesta finalitat. El president de la comunitat de propietaris o el propietari han de respondre abans de quinze dies des que es produeixi la comunicació, i s'hi han d'aplicar, segons sigui procedent, les regles següents:

a) En cas que en l'edifici ja hi hagi aquesta infraestructura o, abans que transcorrin tres mesos des que la comunicació es dugui a terme, s'hagi d'adaptar l'existent o se n'hagi d'instal·lar una de nova amb la finalitat de permetre l'accés als serveis en qüestió, el copropietari o l'arrendatari no poden portar a terme cap obra.

b) En cas que no hi hagi cap infraestructura, o que aquesta no sigui hàbil per a la prestació del servei al qual volen accedir el copropietari o l'arrendatari, o no se n'instal·li cap de nova ni se n'adapti la preexistent

en el termini de tres mesos, el comunicant pot fer l'obra que li permeti la recepció dels serveis de telecomunicacions corresponents. Si posteriorment qualsevol altre copropietari o arrendatari sol·licita beneficiar-se de la instal·lació de les noves infraestructures comunes o de l'adaptació de les preexistents que es duguin a terme a l'empara d'aquest article, se'ls pot autoritzar que ho facin, sempre que compleixin el que preveu el segon incís de l'article 4.2.

Article 10. Consideració de la infraestructura a l'efecte de la Llei d'arrendaments urbans.

La instal·lació o l'adaptació d'una infraestructura es considera obra de millora a l'efecte del que estableix l'article 22 de la vigent Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.

Article 11. Règim sancionador.

1. L'incompliment pel promotor o el constructor de l'obligació que imposa l'article 3 per als edificis de nova construcció és constitutiu d'infracció molt greu i es castiga amb una multa de 5.000.001 pessetes fins a 50.000.000 de pessetes; aquest import es gradua d'acord amb els criteris que estableix l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Es considera infracció lleu l'incompliment dels copropietaris o els arrendataris del que disposa l'article 6 i se sanciona amb una multa de fins a 5.000.000 de pessetes; aquest import es gradua d'acord amb els que estableix l'apartat anterior.

3. La imposició de les sancions que preveuen els apartats precedents correspon al secretari general de Comunicacions del Ministeri de Foment. L'actuació administrativa s'inicia d'ofici o mitjançant denúncia, i es resol amb la comprovació prèvia dels fets pels serveis d'inspecció del Ministeri de Foment i la instrucció del procediment corresponent.

4. En tot el que no preveu aquest Reial decret llei, cal atènyer-se, pel que fa al règim sancionador, al que estableixen la legislació de telecomunicacions i la Llei 30/1992 esmentada.

Disposició derogatòria única. Eficàcia derogatòria.

Queden derogades la Llei 49/1966, de 23 de juliol, sobre antenes col·lectives, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Facultats de desplegament.

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de febrer de 1998.

JUAN CARLOS R.

5184 LLEI 2/1998, de 3 de març, sobre el canvi de denominació de les províncies de «La Coruña» i «Orense». («BOE» 54, de 4-3-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Estatut d'autonomia de Galícia, en l'article 2.1, estableix que la denominació actual de les províncies de Galícia és «La Coruña, Lugo, Orense» i «Pontevedra».

La denominació de les capitals de les províncies de «La Coruña» i «Orense» és «A Coruña» i «Ourense», respectivament, tal com estableix el Decret de la Junta de Galícia 146/1984, de 27 de setembre, de conformitat amb la Llei 3/1983, de 15 de juny, de normalització lingüística, que estableix, en l'article 10, que «els topònims de Galícia tenen com a única forma oficial la gallega».

El Reial decret de 30 de novembre de 1983 estableix, en l'article 1, que les províncies prenen el nom de les seves capitals respectives, llevat d'«Álava, Navarra, Guipúzcoa» i «Vizcaya», que conserven les seves denominacions actuals.

El Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, disposa, en l'article 25.2, que «només mitjançant una llei aprovada per les Corts Generals es pot modificar la denominació i la capitalitat de les províncies».

En l'actualitat es continua mantenint el nom oficial de «La Coruña» i «Orense» per a aquestes províncies, per bé que la realitat és que ambdós topònims s'utilitzen amb les denominacions d'«A Coruña» i «Ourense», respectivament, i tenen l'acceptació popular plena per part dels ciutadans, que les fan servir diàriament.

D'altra banda, les denominacions d'«A Coruña» i «Ourense» apareixen ja escrites d'aquesta manera en documents que daten del segle XIII, cosa que representa una clara ratificació de l'argumentació que aquestes denominacions responen a una realitat lingüística, històrica i fins i tot tradicional.

Per tot això es proposa la Llei següent.

Article 1.

L'actual província de «La Coruña» passa a denominar-se oficialment «A Coruña», en concordança amb el nom oficial d'«A Coruña» que té reconeguda la seva capitalitat.

Article 2.

L'actual província d'«Orense» passa a denominar-se oficialment «Ourense», en concordança amb el nom oficial d'«Ourense» que té reconeguda la seva capitalitat.

Disposició final única.

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».